

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorile nefrancoate nu se
primesc.
Manuscrisurile nu se
returnează.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în
Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukes Nachf.,
Nux. Augonfeld & Emoric Les-
ner., Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachf., Anson Oppelik.
In Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII Erzsebet-köret).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
rie garsonieră o colônă 10
bani pentru o publicare. Pu-
blicități mai dese după tarife
și învoială. — RECLAME pe
pagina 3-a o scriu 20 bani

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL LXVI.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 fr. pe an.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajiu
I: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 cor., pe șase luni 12 cor.,
pe trei luni 6 cor. — Un esem-
plar 10 bani. — Atât abona-
mentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 99.

Brașov, Luni-Marti 6 (19) Mai.

1903.

Apponyi și audiența sa la palat.

Venirea Curții împărătesei și re-
gesci la Budapesta s'a făcut de astă-
dată cu mai mare sgomot ca altă-
dată. S'au aranjat sărbări extraordi-
nare, s'au dat prânzuri și baluri stră-
lucite. C'un cuvânt, s'a desfășurat
multă pompă și nu erau mici aștep-
tările, că monarchul în contactul
personal cu somitățile partidelor din
parlament va exercita o influență
influență în favorul guvernului, spri-
jinindu-l în stăruința de a afla cât
mai curând un desnodământ al crizei
provocate de obstrucțiune.

Unii aveau temeri ca nu cum-va
estremii să facă demonstrațiuni în
prezența Soveranului. Aceste temeri
nu s'au împlinit. O singură demon-
strație s'a făcut, care însă a fost tăl-
măcită mai mult ca o manifestație
patriotică. Când adevărat Dunărea stră-
lucă într-o mare de lumină și palatul
din Buda se marca în această scene-
rie feerică printr-o iluminare elec-
trică admirabilă, în momentul când
s'a arătat în balcon Majestatea Sa in-
cunjurat de principii casei imperiale
și de demnitarii Curții, muzica mili-
tară dela palat a intonat imnul
„Gott erhalte“. Atunci două, trei
minute după-ace s'au auzit primele
tacte ale imnului, au răsunat din mii
de guri ale poporațiunei, ce s'affa
pe ambele țărmuri ale Dunării, acor-
durile imnului unguresc de Köl-
csey. Se dice, că în urmă și mu-
sica militară dela palat a intonat
acest imn. Atâta a fost tot.

Au lipsit manifestațiunile sgo-
motose în public, dăr s'au petrecut
la balul Curții ceva neașteptat, ce
a schimbat cu totul rolurile. După
afirmațiunea chiar a unor diare
guvernamentale, Majestatea Sa și
moștenitorul tronului să fi demon-
strat față cu unii și alții dintre
metadorii partidelor maghiare, car
erau prezenți la bal, prin aceea, că

nu i-au agrăit, cu alte cuvinte nu
i-au băgat în seamă. Despre archi-
ducele moștenitor se dice, că n'a
vorbit cu nici o somitate maghiară
în afară de contele Ioan Zichy din
partida populară catolică.

Ceea ce a produs însă deocam-
dată cea mai mare senzație în cer-
curile parlamentare, mai ales în si-
nul grupului guvernamental al celor
din Fosta partidă națională, este
faptul că Majestatea Sa, la cercul
balul Curții, n'a onorat pe președi-
tele camerei contele Apponyi cu o
agrăire, fie cât de scurtă. Acesta a
măhnit pe Apponyi și pe cei din
grupul său așa de mult, încât în
ziua următoare a fost deja vorba, că
Apponyi, privind acea nebăgare în
seamă din partea monarchului ca un
semn de disgrație, e hotărât să-și
dea demisiunea ca președinte al camerei.

Au ținut conventicul toți Appo-
nyistii din partida guvernamentală
și au trimis la primul ministru Szell
o deputație spre a se plânge de cele
ce s'au petrecut. D-l Szell s'a cam
spăriat, căci o eventuală demisiune
a președintelui actual al camerei ar
fi adus cu sine o scisiune în sinul
majorității, ceea ce în criticele mo-
mente de față ar fi fost fatal pen-
tru guvern.

Spre a delătura acest pericol
Szell s'a adresat îndată la Majesta-
tea Sa și a și dobândit ca Apponyi
să fie chemat la audiență la palat
eri înainte de amăzi, — audiență
ce ar vră să servescă drept dovadă,
că președintele camerei n'a cădut
în disgrație și că neagrăirea lui la
balul Curții a fost numai întem-
plătoare.

Nici n'a fost lucru puțin pentru
ambitiosul și trufașul conte a fi tre-
cut cu vederea de Soveran tocmai
într'un moment, când el se credea
mai mult ca orî și când omul situa-
țiunei, țitina în jurul căreia se în-
vârtesce și globul guvernamental și
cel opozițional.

Intr'o asemenea clipită, când a
fost convins, că numai el este omul,
care va pute să împace lupul cu ca-
pra și capra cu varza — Apponyi
să fie trecut cu vederea orî chiar
înadins ocolit? Cine scie, ce efect
vor fi produs asupra domnitorului
atitudinea sa amicabile față cu ob-
strucțiunii și primiriile sărbătorești
ce le răcea deputațiilor unguresci,
carl veneau să protesteze în contra
proiectului?

Dăr programul militar făimos al
președintelui camerei cu planul de
maghiarizare al regimentelor din Un-
garia?

În puterea acestui program și a
convenței sale cu opoziția Apponyi
se credeau de la ministru-președinte al
împăciuirii Nr. 2. Și de-odată o ast-
fel de desiluziune!

Să fi îndreptat și folosit ceva
audiența de eri?

Qui vivra, verra!

Majestatea Sa și Apponyi. Joi
a fost bal de curte în palatul din Buda.
Au participat reprezentanții tuturor state-
lor străine, miniștri comuni, miniștrii un-
guresci, archiduci și archiducese. Înainte
de a se începe balul, Majestatea Sa a ți-
nut cercle. A agrăit pe miniștrii, pe repre-
sentanții politice și militare. De două
trei ori a trecut pe dinaintea contelui
Albert Apponyi, presidentul dietei un-
gare, dăr nu i-a adresat nici un cuvânt.
Faptul acesta a indispus grozav de tare pe
suțelul conte și a produs mare consterna-
țiune în sinul politicianilor maghiari. Di-
rele unguresci, cu deosebire cele opozi-
ționale, umplu colonele întregi ocupându-se
de cazul acestuia, unele din ele plându-
se cu Majestatea Sa a distins cu agrăirea
pe „dușmanii cauzei naționale maghiare“
și n'a băgat în seamă pe aceia, car
s'au angajat a lupta pentru această
caușă, între car e și contele Apponyi.
Unii susțin chiar, că Majestatea Sa ar fi
voit să-și manifeste neplăcerea față cu
proiectul Apponyi în chestiunea proiectelor

și a pretensiunilor maghiare față cu ar-
mata, ar fi voit să-l indispună și să-l
facă a se retrage de pe terenul politice
militante.

Cercurile șoviniste maghiare dau
importanță casului, Kossuthistii profită
de el pentru a isbi în guvern, ba se șoptește
că Szell orî Fejerváry ar fi aceia, car
au descris rău la curte pe contele Apponyi.
Era să se facă o interpelație în dietă în
afacerea acestă, Apponyi însă a rugat pe
interpelant să renunțe la planul acesta.

Se dice, că contele Apponyi ar fi
amenințat, că-și va da demisia și-și va
de-pune chiar mandatul de deputat, dacă
nu i-se va da satisfacție. În urma acestă
Coloman Szell a mișcat toate pietrele,
ca lucrul să nu ajungă până la atâta.
Ministru president a fost primit Sâmbătă
de Majestatea Sa și a mijlocit, ca pe
ieri Duminică să fie primit în audiență
privată contele Apponyi — Cu această
penibilă afacere se crede că va fi luată
de la ordinea zilei.

Altă supărare. Nu mai puțin in-
dispuse sunt cercurile șoviniste maghiare
din cauza atitudinii ce a manifestat-o la
aceleși bal de curte archiducele moște-
nitor de tron *Francisc Ferdinand*. Archi-
ducele n'a fi vorbit cu nici unul din aris-
tocratii unguri, decât cu contele Ioan
Zichy, conducătorul partidului popular.
Fapt este însă, că archiducele a convorbit
și cu contele Tasilo *Festetic*. A doua
zi archiducele a părăsit Budapesta.
Faptul acesta încă e viu comentat în
presa maghiară.

„Acum nici eu nu mai sciu ce
să fac“. Cuvintele acestea le-ar fi
dus Majestatea Sa către un magnat un-
gar la balul curții. Cuvintele sunt
interpretate în diferite chipuri. Unii
dic, că Majestatea Sa ar avé de gând
să abdică de tron. Presupunerea
acesta însă e prea hazardată.

Crisă ministerială în Bulgaria.
Din Sofia se anunță, că cabinetul
Danef și-a dat demisiunea și principele
Ferdinand și-a primit-o. Etă antecedentele:

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Mórtea mea.

(8) (Urmare).

De-odată îmi reamintiți totul. Părul
mi-se făcu măciucă de grăză, adevărul
înfiorător mă străbătu de un curent de
ghieță din creștet — până în tălpi. Din
amortțela letală, care m'a ținut încătușat
atâtea ceasuri, m'am trezit la viață nouă!
— La viață nouă? Inspăimântător... și eu
zăceam în cosciug — condamnat la mórte

Și trăiam, da, trăiam, mă puteam
mișca, puteam pipăi cu mâinile scândurile
cosciugului. Da, trăiam: puteam să-mi
deschid gura, puteam să strig, să vor-
besc. Și instinctiv strigaiți: *Margareta!*
dăr vocea mea avea în cântecul de lemn
der sunet atât de înspăimântător de răgu-
șit, încât m'am spăriat de mine însu-mi.
Dumnezeule! Să fie adevărat? Puteam să
mă mișc, puteam să țip, puteam să strig,
că trăiesc, ér vocea mea trebuia să re-

sune neauđită. Eram închis, îngropat, în
pământ, îngropat de viu!

Cu toate acestea căutam a-mi sfořta
tótă puterea voinței, spre a mă liniști.
Ore nu s'ar puté găsi vr'un mijloc, de a
eși de aici?

Visul meu începu din nou, puterea
cugetării mele nu era încă destul de lă-
murită și confundam imaginația cu tune-
litate și peticelul albastru d'avalma cu rea-
litatea mormântului meu, în care eram
apropo să mă asfixiez.

Cu ochii sgâiți, mă holbam în întu-
nec: pôte voiți da de vr'o crăpătură, de
vr'o gaură, de vr'o rađă de lumină! —
Însă numai scânteii vedeam înaintea ochi-
lor prin întunericul nepătruns, petece
roșii, car se făceau din ce în ce mai
mari și apoi éráși dispăreau; apoi éráși
nimica, o prăpastie négră fără fund.

Încetul cu încetul mi-se întorse cla-
ritate cugetării și mă liberați de bălau-
rul, ce mă ținea încătușat; aveam nevoie
de întreaga mea forță de cugetare, căci
voiam să-mi încerc liberarea.

Înainte de tóte cel mai mare pericol

îl vedeam în asfixiare, care mă amenința
din ce în ce. Grație leșinului, în timpul
căruia încetase orî-ce funcțiune organică,
îmi fusese posibil a mă dispensa atât timp
de aer, acuma însă, când inima începu
să bată éráși, când plămâni începură a
funcționa din nou, acum trebuia să mă
asfixiez, dacă nu isbutiam cât mai curând
a mă libera din situația înfricoșată. Pe
lângă această suferință grozav de frig și
mă temeam, că voiți fi bruizat de obosela
letală, ca și ómenii, car sunt cotropiți de
zăpadă și nu se mai pot ridica, ci trebuie
să piară...

Și pe când mereu îmi repetam, că
înainte de tóte trebuie să-mi păstrez liniș-
tea internă, pentru a puté cugeta limpede
și a-mi ajuta, simțiam cum în capul meu
se iviau semne de nebunie.

Voiam însă și trebuiam să fiu calm,
și începui să repet în mintea mea tot ce
cetisem de îndeparte despre casurile an-
lógice de înmormântare. De sigur, m'au
aședat într'un mormânt separat, și acesta
îmi rápia orî-ce speranță; am vedut odată
în orașul Nantes, că în mormintele colec-

tive la piciorle cosciugelor mai rămase
un spațiu liber; acel spațiu — ar fi acum
suficient, pentru a sparge o scândură din
cosciugul meu și a scăpa, dacă însă mă
aflam într'un mormânt separat, eram în-
cunjurat de un strat des de pământ, care
ar constitui o piedecă insurmontabilă! Și
mai auzisem, că în Paris mormintele au
adîncimea de șese piciorle. Cum să străbat
eu o masă atât de grosă de pământ?
Chiar dacă aş isbuti să acoperișul
cosciugului meu, ore pământul nu va pē-
trunde la mine, ca nășipul și îmi va umplé
ochii, gura? Și acesta ar fi o mórte și mai
grozavă, o asfixiare în noroi!

Intr'aceea pipăiam îngrijat împrejurul
meu. Cosciugul era mare și puteam să-mi
mișc brațele cu ușurință. În acoperiș
nici o crăpătură. La drépta și stânga, scându-
rile erau ce e drept, prost giluite, însă
tar și rezistente. Dădui cu mâna pe sub
cap. Acolo găsi o scândurice pusă de-a
curmezișul care nefind bine întărită reușiți
cu o supremă forțare a o scóte din loc;
prin apertura produsă ast-fel, simțiam pământul
gras, lutos și umed. Aici nu pu-

Vineri fiind ziua onomastică a prințului Boris, moștenitorul tronului bulgar, s'a oficiat în biserică un Te-deum, la care a asistat principele Ferdinand, miniștrii și alții. Când principele a intrat în biserică, el a trecut pe lângă miniștrii fără să-i privească și s'a purtat în mod ostentativ. Numai cu ministrul president Daneff a schimbat câteva cuvinte. După ceremonie apoi, toți miniștrii s'au dus la palat spre a se înscrie în registrele depuse în vestibul. Densii începuseră deja a-se iscăli, când principele Ferdinand a apostrofat cu ton iritat pe Daneff, arătându-i pe ministrul Radeff: „Cum poți să permiți unui om, care m'a insultat, să vie în locuința mea? *Să iasă afară!*” Se dice, că această scenă s'a petrecut cu iuțela fulgerului. După amăzi Daneff s'a dus la palat și a prezentat principelui demisiunea întregului cabinet.

Procesul pentru „agitație”

al pleotului I. Stupinianu.

Pledoaria apărătorului Dr. Iustin Pop.

Onorat tribunal!

Am stat pe gânduri mai ales după punerea sub acuzare a clientului meu, ore nu mi-aș putea îndeplini sarcina de apărător așa fel, ca apreciind delictul după șablon, să mă achiț de datoria, ce am luat asupra mea, prin câte-va scurte observațiuni.

Causă acestei esitări Hamlet-iane n'a fost lipsa sentimentului de datorie, ci experiența ce am dobândit-o de atâtea-ori în trecut, vădend că în procesele de agitație cum e și acesta n'au avut efect nici cele mai strașnice argumente, de ore ce epilogul lor — verdictele și sentințele — toate au fost condamnătoare, așa că marea surprisă întâmplată acum de curend, când curtea cu jurați din Budapesta a achitat pe așa dișul mare agitator slovac Svetozar Hurban în procesul ce i-s'a intentat pe motiv de agitație și răsvăritie comisă prin articolul său publicat în „Narodnie Noviny” sub titlul „Timpirea copiilor”, — pentru noi, naționalitățile trece de adevărat eveniment.

În cele din urmă însă totuși am luat hotărîrea, să analizez mai în detal acuzarea, dându-mi silința în cursul pledoariei mele a revoca în memoria membrilor on. tribunal regese unele idei și principii, pe cari decă nu le-aș releva, pôte ar rămănea adormite și nu ar fi cântărite la aducerea sentinței.

O fac această înainte de toate din cauză, că afacerea asupra căreia v'eu veți pronunța, se reflectează asupra întregii naționalități române, al cărei membru sunt și eu, se reflectează asupra bisericii independente autonome gr.-catolice române al cărei credincios și eu sunt, așa că în cestiunea această sunt angajat și eu personal în luptă, avend, drept corolaru din cele de mai sus, a lămuri unele întrebări cu onoratul for acuzator.

Dér o fac această și din motiv, că în membrii on. tribunal stimez nu numai pe criminaliștii înzestrați cu sentimentul probat al dreptului, ci și pe judecătorii cu concepții superioare, cari chiar în procesele politice, ce și de altmintrea nu sunt lipsite de interes, la pronunțarea

sentinței asupra culpabilității păstrează în sufletul lor ca busolă obiectivitatea riguroasă a justiției.

Chiar și rechetoriul acuzatorului public reg. încă mă îndemnă să-mi desfășor mai detaliat reflexiunile mele de apărător.

On. tribunal regesc!

Spiritul timpului din secolul cel mare al revoluțiunei franceze, cerea libertatea individului și egalitatea înaintea legii. În toate statele moderne, cerințele acestea sunt satisfăcute.

Cu timpul, principiile de libertate și egalitate au trecut de la indiviți la colectivitățile alcătuite de densii, la grupurile sociale. Invoc ca exemplu patenta de toleranță, care a enunțat egala îndreptățire a confesiunilor.

O basă mai înaintată în evoluția firască a principiilor se mai bine a cerințelor de libertate și egalitate este *principiul de naționalitate**, despre care însuși baronul Iosif Eötvös, cunoscut ca spirit elevat, dice că este resultanta legii progresului, care decă s'a generalizat, nu pôte să se suprima.

Și ce este esența acestui principiu, care în țera noastră este atât de perhorescat? Este pretensiunea unui popor ajuns la conșiență și legat prin originea, limba, obiceiurile, trecutul istoric și tradițiile comune, pretensiunea unei naționalități cu un cuvânt, de a fi recunoscută ca egală și egal îndreptățită cu altă naționalitate și să i-se permită posibilitatea dezvoltării libere în cadrul individualității sale speciale naționale, și spre acest scop să i-se acorde în viața de stat condițiuni egale și identice de existență cu ale altei naționalități.

Principiul de naționalitate este așa dér dezvoltarea mai departe a principiiului de libertate și egalitate, arătand trezirea conșienței popoșelor și cunoscerea valorii proprii lor individualității. Și de ore-ce simbolele timpului nostru sunt tocmai libertatea și egalitatea și de ore-ce valoarea acestor simbole depinde tocmai de la valoarea recunoscută a principiiului de naționalitate, étă de ce tocmai în interesul libertății și egalității trebuie să respectăm și apărăm principiul de naționalitate.

Acest principiu de naționalitate adă predomină spiritul timpului și s'a înstăpânit chiar și în Ungaria într'atata, în cât s'a adus art. 44 de la 1868 se legea naționalităților*). El își are în sine însuși îndreptățirea de esistență și valorarea sa, mai ales că naționalitățile când formulează pretensiuni față cu statul, acestea nu le cer ca cinste, de ore-ce ele în schimb ofer un mare contraserviciu: sângele și averea la sarcinile publice.

Sciind, că pretensiunile ce tind la valorarea principiiului de naționalitate își au temeiul în drepturi tot atât de străvechi și imprescriptibile, ca și drepturile *cardinale* se drepturile omului, inerente firei omenești și libertății individuale, suntem siguri de biruința lor. Se repetă evenimentele istoriei: precum răsbóiele religioșe n'au încetat, până nu s'a isbândit libertatea religioasă și egala îndreptățire confe-

*) V. Aurel C. Popovici. „Principiul de naționalitate”.

**) O ironie fină la faptul, că legea de naționalități nu se execută. — Nota apărătorului.

sională, nici sforțările naționale nu vor înceta, până nu se va ajunge ținta. Căci decă pentru un petec de pământ are loc restituirea sunară în posesie și cu mijlocele ce ni le dă dreptul, cerem remediere și ne apărăm până la extrem, ore pentru drepturile naționale să nu fie *restitutio in integrum*?

Noțiunea desăvârșită a principiilor de egalitate și libertate, precum și isbânda acelora nici nu ni-o putem imagina, până ce drepturile de naționalitate, aspirațiunile ce constituesc sufletul și spiritul popoșelor, nu vor fi satisfăcute.

(Va urma)

Turburările din Croația.

Telegraful aduce dișnic sciri despre escesele ce se petrec în Croația.

Locuitorii din Buccari și comunele din împrejurime, au înscenat Joi séra o nouă demonstrațiune. Peste 600 de ómeni înarmați cu ciomege s'au adunat dinaintea edificiiului primăriei din Buccari și au spart ferestrele și ușile închisorii. Primăria s'a vădut nevoită a ceda pretensiunilor mulțimei și a libera pe cei arestați. Magistrul postal a telegrafiat la Fiume, cerând soldați. Au fost trimiși 30 de soldați.

Din Agram se telegrafază, că la reacțiunile diarului „Obzor” și a celor-lalte diare opoziționale s'au făcut perchisiții domiciliare, confiscându-se diferite broșuri și proclamații. În localul societății de cântări „Svoboda” au fost arestate 10 persoane. O perchisiție domiciliară s'a făcut și la seminarul episcopesc. După perchisiție fu arestat presidentul societății teologilor Francisc Klínger, la care s'au aflat mai multe esemplare dintr'o proclamație.

*

Pretutinden în Croația s'a distribuit o proclamație tipărită în Basel (Elveția). Proclamația atacă violent pe Banul Khuen-Hedervary. Poporațiunea e îndemnată a-se ridica contra domniei maghiare în Croația și a purta lupta cea mai înverșunată, cu prețul a ori-ce jertfe, contra actualului sistem. — Într'o altă proclamație cu aceeași tendență, Banul croat e numit „conducător de bandiți”.

*

În cestiunea turburărilor croațesci a ținut în dieta ungară un remarcabil discurs deputatul croat Tomasić. El a diș, între altele, că funcționarii căilor ferate din Croația cea mai mare parte nu știu nici nemțese, nici croațesc, ér cei ce știu, nu vréu să vorbescă altă limbă, decât cea maghiară. Étă o cauză a nemulțumirilor. Altă cauză este réua situațiune economică. Decă n'ar fi fost pusă pe tapet în Ungaria cestiunea militară, n'ar fi isbucnit turburările în Croația. Bani pe agitațiune merg în Croația *prim Ungaria*. Nu din Viena, nici din mână militară austriacă vin acești bani.

În ce privese proiectele militare, Tomasić observă, că națiunea croată iubesce pe German tot așa ca și deputatul

Lengyel Zoltan. Decă națiunea maghiară are drept la emblemele sale și la limba sa, de aici nu urmază ca să-și ajungă totdeuna scopul. Este adevărat, că un stat cu 20 milioane locuitori are drept a-și validita limba în armată. Când cele 20 milioane de locuitori ai Ungariei, vor fi toți Maghiari, atunci pôte să-și validiteze acest drept și atunci nici un croat, nu va avé nimic de diș contra.

Discursul lui Tomasić a făcut cea mai bună impresiune în Croația, cu deosebire în Agram. Croații se bucură, că s'a aflat un deputat în dieta ungară, care se spună Maghiarilor adevărul.

Chestiuni agrare.

II. Remedii.

(Urmarea a 8-a.)

La comasare este interesat și are să-și dea cuvântul său adă nu numai inginerul de cultură ori geometrul, ci și agronomul și forestierul și Banca, care le acordă creditul necesar la esecutarea ameliorațiunilor. De multe ori comasarea, ca să se pôte esecuta în bune condițiuni și să dea rezultate trainice, nu se pôte face la o singură comună în parte, ori pe un singur hotar, ci trebuie început și pusă în esecutare de-odată la 2—3—4 comune, mai cu sémă când este la mijloc regularea unui curs de apă, secarea unor băltoce mari, cari se întind pe hotarul la 2—3 comune. Dându-le pe toate de-odată în acord și la o singură firmă ori antreprisă, vine mai ieftin pentru particulari și comune și dă rezultate mai sigure, decât decă sunt 2—3 ingineri, 2—3 sisteme diferite la fie-care.

Regularea unui curs de apă, ori gârle, la mijloc nici că se pôte face, fără de alta prealabilă în partea de sus a riului, ori părului, și altă simultană ori la scurt interval, în partea de jos a lui până la revărsarea lui în altă apă mai mare. Cade în sarcina forestierului combaterea și stingerea teorenților în munte și împedecarea mânărei nisipului și petrișului de vale prin plan, plantațiunile și lucrările de artă, ce face el în munte, care ar pute să cutropescă și acopere luncile bogate și să tempereze furia și cursul apei, ca să nu aducă nici lemne, nici blocuri de pêtre ori bolovani; în sarcina inginerului, ca să facă în bune condițiuni stavilare și diguri, și să îngrijescă de o descărcare ușoră a gârlei, fără a da loc la eroziuni și potmoliri; în a agronomului determinarea și clasificarea justă economică a pământului, pentru-ca cultivatorul particular să se folosească cât mai mult și mai bine de darurile gratuite ale naturii și de toate avantajele ce oferă pozițiunea terenului și localitatea. Pentru bănci și Societățile de credit și economii nu pôte fi afacere mai sigură și mai bănosă, decât a oferi la comune întregi și societăți de produțiune capitalul necesar pentru cumpărarea și procurarea de pășune pentru vite, pentru facerea de liveți artificiale irrigate, unde natura se pretéază la această, carisă se cesească de 4—6 ori în an, să nu aibă de a se teme nici de secetă și nici de prea multă umiditate și potmoliri, totul fiind regulat, ori prin punerea unor terenuri sterile în valóre și făcându-le accesibile culturai și folosinței omului.

Prin combinarea și esecutarea comasării de odată la 2, 3—4—6 comune situate pe aceeași vale, gârle și curs de apă pe întréga întindere a lui, speșele nu se vin mai scumpe de 2—3—4 coróne de jugerul catastral, ori nici atât, cu care ocașie se pôte regula tot odată și cursul și vadul gârlei, ca numeroșele prunduri, cotituri cu nășip și petrișuri, să se transforme în liveți artificiale *supuse irigațiunei*, ér lucrul manual, transporturile și materialul de umplut are să-l dea comuna, bine înțeleș într'un timp când munca câmpului stagnéază, ori nu este urgentă. Speșele esecutării se întorc cu prisosință în 3—4 ani.

Folóșele sunt considerabile sub toate raporturile.

team face nimica și imi părea acum réu de osteneța ce mi-am dat.

Făcui acum o altă încercare: voi am să știu, decă nu cum-va se găsește la drépta seú la stânga vr'un spațiu și începui să bat cu nodurile degetelor păreții cosciugului. Sunetul era pretutinden același. Am bătut și din picioare și mi-se părea, că acolo sună ceva mai deschis. Pôte era altă calitate de lemn?

Începui a bocăni cu pumnii în păreții cosciugului. Deóre-ce însă scândurile erau rezistente, imi luai în ajutor și genunchii, ridicându-i în sus cât puteam. Lemnul nici nu părăia. Imi reculeseiu toate forțele și împingeam cu tot corpul, așa că imi pocniau óșele și mă dureau, lemnul însă nu voia să cedeze și acum—mă copleși un acces de nebulie.

Până în acest moment resistasem furiei, ce mă ispitia, în special suprimasem țipetele, ce imi steteau în gât și mă sugrumau, căci pricepeam eu, că îndată ce voi începe a țipa, sunt perdat. Acum însă de-odată țipam, urlam cât mă ținea

gura, nu mă mai puteam reține, urletele isbucniau fără voia mea. Strigam după ajutor cu o voce, care imi era străină și care imi marea gróza cu fie-care strigăt, urlam, că nu vréu să mor. Sgăriam lemnul cu unghiile și mă svircoliam, ca o fiară închisă.

Cât a ținut acest acces? Nu știu, dér simt încă țaria implacabilă a cosciugului meu, care mă ținea în închisórea sa crudă, și împotriva căruia de géba me luptam, aud încă și acuma strigătele mele și suspinele desperate, cari răsuna lamenabil între cele patru scânduri. Știu însă, că ultimul rest al rațiunei, ce-mi mai rămase mă consilia, să fiu liniștit și nu puteam.

O obosélă mare urmă după sélbatica isbucnire. Stăpânit de-o ațipélă duróșă, așteptam mórtea. Soăparea era imposibilă, cosciugul acesta nu era de lemn, ci par-că era de piatră și nici decum nu voiu isbuti să-l sparg. Și siguranța această mă descuragiă, rămăsăiu împăcat cu sórtea și nu mai făcui nici o încercare.

Dér acuma mai veni și un alt chin pe lângă frig și lipsa de aer se mai asociă fómea. Eram aprópe să mă svirșesc, starea această nu mai era suportabilă.

Încercai cu degetul să iau un bulgăraș de pământ prin gaura, ce-o făcusem și mâncaii acest pământ, ceea-ce imi mări și mai mult chinul. Imi mușcam brațele, dér n'aveam curagiul să mușc mai tare, ca să țışnescă sângele ci strîngeam numai pielea între dinți cu pofta lacomă și sélbatică de a-mi adinci dinții în ea.

O, cât de mult imi doriau eu mórtea în această óră! Tótă viața mea am tremurat de nimicirea totală, ér acum o doriau și o invocam! Ce copilăresc lucru a fost din partea mea, de a mă teme de somnul fără visuri, de eternitatea plină de liniște și întunec, dór mórtea tocmai de aceea era bună, fiind-că nimicea viața cu o singură lovitură și pentru tot-deuna. O, de aș pute dormi ca pietrele, de aș pute să mă prefac în cenușe și să nu mai fiu!

(Va urma).

Comuna politică câștigă prin regularea gârlei o mulțime de terenuri sterile, ori neproductive, ce se pun valoare și cultură, și prin sporirea producției particulare se măresc și venitele și averea comunei, ea va avea pășuni și pădure comună unde nu avea, drumuri și cai de hotar de întreținut mai puțin de cât înainte, paza hotarului mai ușoară, fiind fie-care stăpân și păzitor pe al său. Proprietarii particulari vor fi alinați și folositori cu vitele la pășune comună și fâneațe și căi de hotar de hrană și fâneațe, căci nu vor alerga cu carul și cu plugul fără de nor și spor de colo până colo, ci având moșișoarele lor date în locuri mari și în figuri pătrate cu drumuri la ele — terenurile mai proprii pentru alte folose d. e. unde sunt mai potrivite pentru fâneațe și grădini, terenul nășipos frunziș se vor transforma în fâneațe irigate, ca să nu mai depindă așa ușor de ceretă. Numai prin comasare și întrunirea terenului arabil se câștigă enorm din spese.

(Va urma.)

Evenimentele din Balcani.

Asupra evenimentelor mai noue din Peninsula balcanică, telegrafal aduce următoarele sciri:

Depeși din Sofia de la capii macedonenii spun, că localitatea Kawala e blocată, așa că ori-ce comunicație e întreruptă cu acea parte. Se fac arestări cu dușumul la Raslog, Melnic, Nevrokop, Petritsch și Pianetshko. Munții sunt plini de țărani fugiți. Săresc cu grămada fugarii în orașele bulgăresc de la frontiera.

Mitropolitul *Iarion* de la Nevrokop a fost arestat în casa sa. Protopopul *Saem* de la Mehomia a fost de asemenea arestat și transportat la închisoare.

Se asigură, că în ținutul Raslog situațiunea e spaimântătoare.

— Diarul „Neue Freie Presse” află din Salonic, că s'a descoperit o nouă mină subterană, compusă din bombe mari cu fitilul puțin ars. Dacă această mină ar fi explodat, toate casele de prin prejur, locuite de europeni, ar fi fost aruncate în aer. Din fericire, fitilul s'a stins, cu toate că sub fitil se aprinseseră nisele cârpe stropite cu petrol.

— Se telegrafază din Salonic, că o bandă bulgaro-macedonă, de 50 de inși, a dat asalt localității Giunabala. Alergând trupele, s'a încins o luptă vie. Banda a aruncat cinci-deci de bombe. Totuși, aproape întreaga bandă a fost făcută prizonieră. Intre prizonieri se află doi foști maiori și un fost locotenent din armata bulgară.

— O depeșă din Mitrovița (Serbia veche) anunță, că au fost arestați capii albanei de acolo și au fost trimiși în lanțuri la Constantinopol.

— O depeșă din Constantinopol spune, că trupele turcescilor au tras câte-va focuri de tun de Albanesilor de la Djakova. Nassir-pașa a sosit la Ipek.

— Sciri îngrijitoare sosesc din diferite vilete din Macedonia, spăndind că Turcii amenință cum că au de gând să dea aceași lecție populațiunii bulgare, ca cea pe care au dat-o acum câțiva ani Armenilor, și că această intențiune ar fi bine primită de Sultan.

Nu se știe până în prezent, dacă aceste amenințări sunt consecința iritațiunii Turcilor, sau dacă comitetele bulgare răspund acestor sunet. În ori-ce caz o masă de creștini ar corespunde intențiunilor comitetelor revoluționare și din această cauză cercurile diplomatice au atras atențiunea Porței asupra acestui pericol, cerând ca măsuri energice să fie luate pentru a împiedeca așa ceva.

— Se fac pregătiri pentru ca Duminică, să se țină, în același timp, meetinuri în toate orașele și localitățile mai mari ale Bulgariei.

— Diarul bulgar „Dnevnik” din Sofia, publică un senzațional articol asupra atitudinii puterilor în chestiunea macedo-

neană. După sciri pe cari pretinde că le are din Petersburg, din cercuri oficiale, „Dnevnik” afirmă existența unei convențiunii secrete între Rusia și Italia, în vederea unei conflagrațiuni în Orient.

Dacă evenimentele din Macedonia vor face inevitabilă o intervențiune armată a Europei, cele două puteri semnatare ale tratatului în chestiune, se angajează să-și servescă reciproc interesele lor în imperiul italian.

Italia va dobândi Albania.

Rusia va ocupa un alt teritoriu, care să o apropie pe uscat de Constantinopol.

SCRIRILE DILEI.

— 5 Maiu v.

Adunarea generală a casinei române din loc este convocată pe Duminică în 11/24 Maiu a. c. la 3 ore p. m. în localitățile casinei. Domniile membri sunt rugați a lua parte.

Serbarea zilei de 10 Maiu. Ca în toți anii și de astă-dată ziua de 10 Maiu se va serba cu pompa obișnuită. În zorile zilei salve de tunuri se vor trage de pe Dealul Spierei. La orele 10 se va oficia un „Te-Deum” la Mitropolie, la care vor asista MM. LL. Mitropole, Regina și AA. RR. Principii Moștenitori. La 11 și jumătate, M. S. Regele va primi defilarea trupelor din corpul 2 de armată. Defilarea se va face în fața statuei lui Mihaiu Vitețul. Săra va fi iluminată, și muzicile vor cânta pe toate piețele până la ora 1 noaptea. Lângă statuă lui Mihaiu Vitețul se va construi de primărie o tribună mare și alte patru în fața Universității. Ministerul de interne va construi o tribună în fața Academiei, destinată corpului diplomaților senatorilor, deputaților și magistraților. În partea dreaptă a statuei ministerul de război va construi o mare tribună militară. Săra va fi o serbare la Teatrul Național. Vor cânta mai multe coruri de elevi și eleve din școlile secundare, sub conducerea maestrului G. Ionescu.

Regele și Regina României își vor lua reședința la Castelul Peleş, la 15 ale acestei luni. AA. LL. Principii Moștenitori nu vor lua reședința la Castelul Foișor, decât la sfârșitul lunii.

Director al gimnasiului din Năsăud a fost ales în ședința comisiunii administratorilor ținută la 13 Maiu, d-l profesor Virgil Șotropa.

Andrei Mureșianu turnat în ghips. Cetim în „Deșteptarea” din Cernăuți: În vitrina librăriei lui Romuald Schally din Cernăuți se află o operă de artă, care reprezintă mărețea figură a bardului Andrei Mureșianu. E opera valorosului sculptor (originar din Bănat) Ioan Pișlea de la școala de specialitate din Câmpulung, care a modelat și turnat în ghips pe reședătorul României din 1848. Tabloul reprezintă în relief pe Andrei Mureșianu, serios și grav, stând în picioare și declamând poezia sa „Deșteptă-te Române”, scrisă pe o hârtie, pe care o ține în mâna stângă, pe când cu dreapta gesticulează. Cu piciorul stâng calcă pe codicele, care conținea legea rușinoasei iobăgii, și jos înaintea lui e un țeran român deșteptându-se din somnul secular și rupând cătușele, în care gema legat. De dindărăt se ivesc soarele unei dimineți senine, cătră care privește de la înălțime un cer deșertat. Vedelarea s'a făcut în fața unei table elegante de lemn de stejar sculptat, cari singure sunt de o valoare mare. Tabloul dimpreună cu cadrele are înălțime de peste un metru, și lățime de 80 cm. și costă 40 corone, trimis pachetat și franco. Se poate comanda la d-l Pișlea în Câmpulung. (Bucovina.)

Emil Caron la Brașov. În numărul 82 de la 13/26 Aprilie al diarului nostru am scris pe larg despre pictorul și jurnalistul francez Emil Caron, care la 1900

a întreprins a face călătoria pe jos împrejurul lumii. Astăzi d. Caron s'a prezentat la redacțiunea noastră și ne-a spus, că vine din România, unde a ținut conferențe în orașele T. Severin, Craiova, Caracal, T. Măgurele, Giurgiu, București și Ploiești. D-sa este încântat de primirea cordială, ce i-s'a făcut în România. Măne dimineță d. Caron va trece țăra Carpații, luând linia Buzău, Galați, Brăila, Bêrlad, Iași, de unde va trece apoi în Rusia.

Altă condamnare. La Curtea cu jurați din Budapesta s'a judecat în 15 Maiu procesul intentat diarului „Narodnie Noviny” pentru agitație contra unei clase. Acusat era Antoniu Novak. Acusatul fu condamnat la 1 lună închisoare de stat și 110 cor. amendă.

Nou avocat. D-l Dr. Laurențiu Nestor, fiul venerabilului profesor Silvestru Nestor din Blașiu, a depus în fața comisiunii din Budapesta în ziua de 14 Maiu esamenul de avocat cu succes foarte bun.

Agitația socialistă se continuă prin comunele românești din Arad și Bihor. Ca dovadă lăsam să urmeze sciri din fișica lui Salușinsky:

„În Ocuriș a fost o adunare Duminică trecută. La orele 11 s'a început adunarea. De președinte a fost ales P. Niculae, de notar M. Găbor. După acesta Salușinsky într-o cuvântare de 2 cioruri a explicat devisele socialdemocrației. Adunarea a decurs în pace și liniște. *Adunare în Tinca.* Duminică a fost adunare de popor în Tinca. Secretarul partidei, conducătorul Mezőfi s'a detar în persoană, ca să „lumineze” poporul. Toți Tincanii s'au alăturat de partida socialdemocrată reorganizată din Ungaria.”

Două mii de case distruse de incendii. La Zalesia în Galiția, a bătuit un incendiu teribil. Trei persoane au perit în flăcări. S'a calculat că în ultimele cincă săptămâni, incendiile au distrus în Galiția două mii de case. Paguba totală trece de trei milioane de corone.

Post de medic. Pentru ocuparea nou creatului post de medic comunal în Knéz comit. Timiș comună cu 1800 locuitori români, 1400 germani, 140 serbi, s'a publicat concurs cu termen până la 28 Maiu st. n. alegerea va fi în 30 Maiu. Salar fix: 1200 cor. bani de locuință 200 cor. Celelalte venituri se vor restabili prin învoire reciprocă în sensul art. XIV §. 145. 1876 A se adresa: *Szépe László* szolgabíró Vinga Temesmegye.

De la muzica comunală. D. maestru de concert Ernst Dietzmann de la muzica comunală a fost angajat în aceeași calitate la muzica din orașul Marienbad.

Rectificare. În prim-articolul de Duminecă colona II rândul 11 în loc de: „la Stăna de Vale în Maramureș” este de se ceti: „la Stăna de Vale și în Maramureș”.

Un interviu.

În ziua de sf. George, după terminarea hirotoniei preasfințitului episcop al diecesei Aradului *Ioan Ignatie Papp*, m'am prezentat și eu la reședința metropolitană unde fiind primit în mod afabil din partea înaltului demnitar, mi-am prezentat omagiile și i-am adus sincere felicitări pentru alegerea de episcop.

Dându-mi-se ocaziune de a mă întreține cândva mi se Prea Sfinția Sa, de pe fața căruia radia o bucurie și mulțămire, l'am întrebat:

— Cred că săvârșindu-se alegerea Prea Sfinției Voștre în împrejurările cunoscută, diecesa își va recâștiga liniștea și veți pute să vă concentrați totă voința spre binele și înflorirea ei, cu atât mai v'ar fost, că alegerea Prea Sfinției Voștre n'a fost influențată din nici o parte.

— Da, e adevărat, că față de nimenea n'am luat nici un angajament, afară de acela ce mi-l dictă interesele adevărate ale bisericii noastre constituționale, și cred că având mână liberă, voi pute să lucră independent pentru binele diecesei.

Pentru încetarea patimelor am dat anume un circular, ca să se înceteze cu personalitățile, făcând responsabil, sub grele urmări, pe ori-care ar mai face personalități.

Pe lângă aceea că n'am nici un angajament, de 20 de ani muncesc pe terenul bisericesc, și în acest timp mi-a succedat să cunosc afacerile administrative ale diecesei mai bine ca ori-care altul. Materialicele încă sunt independent și sunt obișnuit cu felul meu de trai simplu. Din grația lui Dumnezeu sunt sănătos și n'am pretenții. Mă mulțumesc și cu puțin și sunt datat cu toate.

— Aceste calități Vă asigură într-adevăr independență în împlinirea înaltei misiuni ce Creatorul V'a încredințat-o și vă oferă garanții tari pentru prosperitatea diecesei. Trecutul Prea Sfinției Voștre și bunul nume ce-l aveți, încă Vă sprijinesc în mod favorabil.

— Asupra numelui și trecutului meu nu planeză nici o umbră. Țin în cât privește puterile mele sufletesci, Părintele luminilor mă ve lumina, ca să le pot face toate bune.

— Răspunsul ce l'ați dat astăzi la alocuțiunea înalt Preasfințitului metropolit, când v'a predat cărja arhierescă, este plin de căldură și enunțări importante pentru viitoarea activitate a Preasfinției Voștre.

— L'am ținut sub impresia momentului, căci n'am avut meditez asupra punctelor cuprinse în alocuțiunea Preasfințitului metropolit.

După acest scurt interviu, în decursul căruia noul Episcop s'a arătat foarte amabil, mi-am cerut permisiunea de a-l pute publica, și Pr. S. Sa a consimțit cu observarea de a-l reproduce întocmai, fără nici o împănare.

Din vorbele noului episcop se vede, că inima îi bate puternic pentru binele diecesei sale. E întrebare numai dacă va întâmpina sprijinul recerut din partea celorlora, cari au mers prea departe cu cultul personal?

Eu mă îndoiesc!

(De la Alba-Iulia.)

Raportor.

Literatură.

În Editura librăriei Ciurcu, Brașov, au apărut:

„Iubiți și pe dușmanii voștri”, povestire localisată de Silvestru Danilescu. Prețul 50 banii.

— „Vacanții”, comedie originală într-un act, de Maria Baiulescu. Prețul 40 banii.

— „Istoria naturală”, pentru școlile populare, de Ioan Dariu și Dometiu Dogariu. (Numeroase ilustrațiuni în text). Prețul 80 banii.

Se pot procura de la numita librărie.

Subscriși cu inimă înfrântă de durere aduc la cunoștința tuturor amicilor și cunoscuților, că iubitul lor frate, nepot, cumnat și unchiu Dr. Iustin Colbazi de Bormeniș, medic de regiment ces. și reg. în regimentul de infanterie Nr. 64, decorat cu crucea de aur cu coronă pentru merite etc., a răposat subit la 15 Maiu st. n. a. c. s'era la 8 ore în etate de 45 ani. Rămășițele pămâtescilor ale scumpului răposat se vor înmormânta în 17 Maiu st. n. la 3 ore postmeridiane din spitalul militar în cimiterul gr. cat. Orăștie, în 15 Maiu st. n. 1903. Simion Pop Mateiu, canonic metropolitan, ca unchiu. George Romanul, Dr. Popop gr. or., Dr. Vasile Bologa, Dr. Ilie Beu, Locotenent Dombora, ca cumnați. Constantin de Colbazi, Sever de Colbazi, Valeria Beu n. Colbazi, Dora Dombora n. Colbazi, Octavia de Colbazi, ca frați. Valeria de Colbazi n. Papiu, Leticia Bologa n. Papiu, Emilia Romanul n. Papiu ca cumnate. Teodor, Ionel, Emil, Ionel Mișii, Octavian, Aurel, Cornel, ca nepoți.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Cursul la bursa din Viena.

Din 16 Maiu n. 1903.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Renta ung. de aur 4%, Renta de corone ung. 4%, Impr. cail. fer. ung. in aur 3 1/2%, etc.

Cursul pietei Braşov.

Din 1 Maiu n. 1903

Table with 4 columns: Item, Buy Price, Sell Price, and another price. Includes Bancnot rom. Cump., Argint roman., Napoleond'or., etc.

Preţurile cerealelor din piaţa Braşov.

Din 15 Maiu 1903.

Table with 4 columns: Measure, Quality, Price in Kor., Price in fl. Includes H. L. Grâu cel mai frumos, Grâu mijlociu, etc.

Bursa de mărfuri din Budapesta.

din 13 Maiu 1903

Table with 4 columns: Seed type, Quality, Price per 100g, Price per 100g. Includes Sâră Bănăţenesc, Grâu dela Tisa, etc.

Nr. 3987—1903.

PUBLICAŢIUNE

referitoare la incassarea dării de câni pe anul 1903.

Se aduce la cunoştinţa generală, că darea de câni pe a. 1903 este prescrisă.

Tot de-odată se aduce prin acesta la cunoştinţa generală, că valoarea marcelor de câni ce sunt astăzi în us, provădute cu Nr. an. 1902, la 1 Iunie a. c. încetă, şi că în urma...

Marcele de câni cele nouă se pot scote dela casa perceptoratului orăşenesc.

Darea de câni se plătesce pentru fie-care câne, care este mai bătrân de 3 luni şi se numără de-odată pe anul întreg, atunci când se scote marca după următorea taxare socotită pe un an:

- a) pentru câni de lux 16 cor., b) pentru câni de vânat, decă posesorul are cartă de vânat 2 cor., c) pentru fie-care câne merit se păzescă casa şi ţinut în spaţiu închis 2 corone şi pentru un şobolar (Ratler) 2 cor.

Se observă inse, că în intravilanul oraşului se plătesce pentru un câne de curte 2 cor., er' în estravilanul oraşului pentru câte 2 câni de curte, seu pentru 2 câni de turmă, în fine pentru 3 câni de turmă, aflători la păşunea de pădure, se plătesce câte 2 corone dare.

Străinii călători, cari cercetază Braşovul şi petrec aici mai mult de 8 zile, au se plătescă pentru fie-care câne cel posed 2 cor.; plata este a se face înainte la perceptoratul orăşenesc

Până atunci, până când nu şi'a plătit taxa, are se l provadă cu botniţă şi se-l ducă cu sine legat de sfără.

Brassó, 14 Maiu 1903.

1-2(670) Perceptoratul orăşenesc

De vindare 2 Ville in Nou, situate la loc frumos, cu preţ favorabil. Informaţii la IOSEF STAUBER, Strada neagră nr. 52.

Frumos ca o Icónă este un Teint delicat alb şi fin, şi o faţă fără pistrii şi pete. Spre a obţine acesta să se spele in fie-care zi cu SAPUNUL „Lilienmilchseife a lui Bergmann“

ANUNCIURI (inserţiuni şi reclame) sunt a se adresa subscribei administraţiunii. In cazul publicării unui anunţiu mai mult de odată se face scădământ care creşce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

LOSURI DE CLASĂ la Loteria XII-a in condiţiuni originale. Losurile vândute prin noi au făcut până acuma câştigurile principale de: 100,000 80,000 50,000 25,000 Coróne, şi afară de aceste încă circa: dece milioane in total!

La prea înalta poruncă a Maiest. Sale Apost. c. şi reg. a XXXV Loterie de stat c. r. pentru scopuri de binefacere a părţii austriace. LOTERIA acésta unică în Austria legal concesionată. conţine: 18.397 câştiguri in bani gata Suma de coróne 506,880. Câştigul principal 200.000 Coróne bani gata.

Plecarea şi sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Braşov. Valabil din 1 Maiu st. n. 1903.

Table with 2 columns: Plecarea trenurilor din Braşov and Sosirea trenurilor în Braşov. Lists train numbers, destinations, and departure/arrival times.